

بررسی اخلاق در سیستم‌های تصمیم‌یار بالینی**احمد ناصرپور^{۱*}، محمد حسینی روندی^۲، شراره رستم نیاکان کلهری^۳**

۱- دانشجوی دکتری انفورماتیک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دانشجوی دکتری انفورماتیک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۳- استادیار گروه مدیریت اطلاعات و سلامت دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

سیستم‌های تصمیم‌یار بالینی، فناوری کامپیوتری هستند که فرایند تصمیم‌گیری انسان را مدل و پشتیبانی می‌کنند. مکانیسم سیستم به صورتی است که باعث تسهیل و افزایش توانایی پزشک برای تصمیم‌گیری، در محل مراقبت از بیمار می‌شود. سیستم‌های تصمیم‌یار ویژگی‌ها و شرایط فرد بیمار را با یک پایگاه دانش کامپیوتری تطبیق داده سپس با استفاده از مجموعه الگوریتم‌های نرم افزاری توصیه‌ای اختصاصی برای بیمار ارائه می‌دهند. تصمیم‌گیری از طریق فناوری است که با استفاده از مکانیسم خودکار با ارائه‌ی هشدار و پیام به پزشکان، آن‌ها را در مورد یک مشکل بالقوه مربوط به بیمار هوشیار می‌کنند. سطح اعتماد پزشک به این فناوری تحت تاثیر نحوه‌ی ارائه‌ی دانش در این ابزارها و توانایی‌شان در گرفتن تصمیمات منطقی و معقول و همچنین، چگونگی طراحی‌شان است. به‌علاوه، اگر این سیستم‌ها نتوانند به سطح استانداردهای موجود ارتقا یابند و اگر پزشکان نحوه‌ی استفاده درست از آن‌ها را به‌درستی فرا نگرفته باشند و نیز وقتی که روابط حرفه‌ای را متاثر سازند تنش‌های اخلاقی حادث می‌شوند. در این مقاله سعی بر این شده که به نگرانی‌های اخلاقی و پیامدهای ناشی از آن در بحث به‌کارگیری سیستم‌های پشتیبان تصمیم پرداخته شود تا با شناسایی چالش‌ها، نواقص و نقاط عطف در به‌کارگیری این فناوری، زمینه‌ی ایجاد یک دید جامع و درست برای متخصصان فراهم شود.

واژگان کلیدی: فناوری اطلاعات، اخلاق پزشکی، سیستم‌های تصمیم‌یار بالینی

* Email: anaserpour92@gmail.com